

**Curtea Supremă de Justiție**

**DECIZIE**

**29 ianuarie 2019**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Boico Victor

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, în cauza penală în privința lui

**Oprea Valentin xxxxx**, născut la xxxxx,  
originar și domiciliat xxxxx

și

**Carauș Vladimir xxxxx**, născut la xxxxx,  
originar și domiciliat xxxxx

**Termenul de examinare a cauzei:**

*Prima instanță: 07.10.2016 – 04.09.2017;*

*Instanța de apel: 04.10.2017 – 29.05.2018;*

*Instanța de recurs: 06.08.2018 – 29.01.2019.*

**A C O N S T A T A T:**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 septembrie 2017, Oprea Valentin și Carauș Vladimir au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

**2.** De către organul de urmărire penală, Oprea Valentin și Carauș Vladimir au fost învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, coruperea pasivă cu extorcarea de bunuri, adică extorcarea, primirea banilor ce nu li se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercițiul funcției contrar acestora, acțiuni săvârșite de două persoane.

În fapt, a fost indicat că Oprea Valentin și Carauș Vladimir deținând funcția de ofițeri de patrulare a Companiei Botanica a Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al

MAI, căpitan, și respectiv maior de poliție, fiind persoane publice în sensul art. 123 alin. (2) Cod penal, având obligații în conformitate cu Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Legea privind combaterea corupției și protecționismului nr. 900-XIII din 27 iunie 1996 și acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, au comis infracțiunea de corupere pasivă, săvârșită de două persoane prin extorcarea de bunuri, în circumstanțele după cum urmează.

La 07 mai 2016, Oprea Valentin, fiind în exercițiul funcției, în echipaj cu Carauș Vladimir, acționând intenționat și de comun acord cu ultimul, aflându-se cu automobilul de serviciu model „Skoda Rapid”, cu n/î MAI 9722 pe bd. Dacia mun. Chișinău, în apropierea Aeroportului Chișinău, aproximativ la ora 14:00, Oprea Valentin a stopat automobilul model „Toyota Prius” la volanul căruia se afla cet. Josanu Vitalie, pe care l-a supus unui test alcooscopic cu un dispozitiv pe care-l avea în posesie și l-a folosit ilegal, care a indicat că gradul de alcoolemie în aerul expirat de 0,17 mg/l.

După aceasta, Oprea Valentin a transmis actele cet. Josanu Vitalie (permisul de conducere, pașaportul tehnic a automobilului, etc.) lui Carauș Vladimir, căruia i-a comunicat că gradul de alcoolemie în aerul expirat al cet. Josanu Vitalie este de 0,17 mg/l.

Pentru a nu întocmi pe numele lui Josanu Vitalie un proces-verbal privind comiterea contravenției de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și pentru a nu-i ridica permisul de conducere și mijlocul de transport menționat, Carauș Vladimir a extorcat și a primit de la Josanu Vitalie suma de 4000 lei.

Ulterior, Josanu Vitalie nefiind de acord cu rezultatul testului alcooscopic, efectuat ilegal de Oprea Valentin, a mers la Dispensarul Narcologic Republican, unde la ora 15:31 min. a efectuat un test alcooscopic cu nr. 8559 cu dispozitivul autorizat de model „Drager” (Drager Alcotest 8510 RO), al cărui rezultat a fost 0,00 mg/l în aerul expirat.

Fiind efectuat de către cet. Josanu Vitalie un apel telefonic la serviciul „902” unde au fost denunțate acțiunile inspectorilor de patrulare descrise, ulterior ultimii au identificat nr. de telefon a cet. Josanu Vitalie - xxxxx și Carauș Vladimir l-a apelat la nr. SIM xxxxx pentru a-i restitui suma de 4000 lei, însă după ce au aflat că Josanu Vitalie a comunicat despre acțiunile lor ilegale organelor de drept, nu au răspuns la telefon pentru a restitui suma menționată.

**3. Procurorul** a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Oprea Valentin să fie recunoscut vinovat și condamnat în

baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 6500 unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 7 ani, iar inculpatul Carauș Vladimir, să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 6500 unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 8 ani.

În motivarea apelului, procurorul a invocat următoarele motive:

- partea apărării nu a prezentat probe în vederea confirmării versiunilor înaintate de inculpați sau combaterii declarațiilor martorilor acuzării;

- sentință este una vădit părtinitoare, nefondată și ilegală, or partea descriptivă a acesteia începe cu o descriere a învinuirii înaintate inculpaților și o enumerare a mijloacelor de probă prezentate de partea acuzării, iar ulterior instanța de judecată descrie selectiv și cu mare grijă versiunile inculpaților;

- la momentul când a fost reținut și audiat în calitate de bănuit, la 07 mai 2016, Oprea Valentin a depus declarații evazive, deși evenimentele s-au petrecut în aceeași zi, evitând să descrie detalii, multe aspecte invocând că nu le ține minte;

- ulterior, după ce a luat cunoștință cu materialele cauzei penale, au formulat o versiune comună cu Carauș Vladimir și avocații inculpaților, însă versiunea acestora este combătută prin declarațiile a doi martori care comunică unanim că i-au adus lui Josanu Vitalie suma de 3000 lei, iar acesta în prezența lor a scos încă o mie de lei și s-a îndreptat spre automobilul de serviciu al colaboratorilor de poliție;

- inculpatul Oprea Valentin a negat faptul că i-a achitat părții vătămate suma de 8000 lei prejudiciu material și moral cauzat lui Josanu Vitalie;

- Carauș Vladimir, pentru a evita răspunderea penală, l-a telefonat pe Josanu Vitalie de pe telefonul său mobil de patru ori, după ce Josanu Vitalie a telefonat la serviciu „902”, pentru a-i restitui suma de 4000 lei, doar ca să nu mai informeze organele de drept despre cele întâmplate, însă ulterior a prezentat versiunea că „a telefonat pentru a-l întreba pe Josanu Vitalie din ce motiv a făcut asemenea afirmații la serviciu”;

- Carauș Vladimir nu a susținut că înregistrarea audio prezentată instanței de judecată a fost falsificată, iar instanța în cazul în care avea dubii referitor la careva mijloace de probă precum și la înregistrarea audio la care a făcut referire, a fost în drept să dispună o expertiză suplimentară, pentru a se convinge de veridicitatea acelei înregistrări;

- inculpatul Carauș Vladimir a recunoscut că, a discutat la telefon cu Josanu Vladimir după ce colegii de serviciu i-au transmis prin aplicația „Viber” datele ultimului, dar a negat doar sfârșitul convorbirii, care demonstrează veridicitatea

celor comunicate de Josanu Vitalie și Josanu Iuliana, despre faptul că ei conveniseră telefonic să se deplaseze la o stație peo din sect. Botanica, mun. Chișinău, pentru a le restitui suma de 4000 lei primită anterior;

- este puțin credibil faptul că colaboratorii de poliție l-au așteptat pe Josanu Vitalie ca soția acestuia să-i aducă documentele, pentru că nedeținerea documentelor indicate deja constituie o contravenție consumată, și în acest sens urma să fie întocmit un proces-verbal contravențional;

- declarațiile martorilor (Josanu Iuliana, Josanu Maria, Radov Piotr) care au fost audiați fiind avertizați de răspundere penală pentru declarații mincinoase și declarațiile părții vătămate Josanu Vitalie se confirmă una prin alta și se completează în coroborare cu descifrările convorbirilor telefonice, înregistrările de pe camerele video de la Aeroport și de pe bd. Dacia, mun. Chișinău și declarația colaboratorului de poliție care era de serviciu la 07 mai 2016, care a înregistrat la telefonul său mobil model „Samsung” discuția lui Josanu Vitalie cu Carauș Vladimir, însă această înregistrare, instanța a apreciat-o ca fiind efectuată cu încălcarea normelor Codului de procedură penală;

- partea acuzării invocă că, motivarea prin prisma cazurilor pierdute de R. Moldova la CtEDO nu au nimic cu circumstanțele din speță, or nu este clar, care prevederi ale Codului de procedură penală interzic unei persoane să înregistreze de sine stătător sau cu ajutorul altor persoane convorbirile telefonice sau alte convorbiri ale sale cu persoane terțe, iar în caz de necesitate să le prezinte în calitate de probe în cadrul unui proces penal, pentru a confirma declarațiile sale ca martor sau parte vătămată;

- acuzarea consideră eronată aprecierea de către prima instanță a declarațiilor martorilor Josanu Vitalie, Josanu Iuliana, Josanu Maria, Radov Piotr prin prisma relațiilor de rudenie;

- instanța indică faptul că transmiterea sumei de 4000 de lei, nu a fost văzută de ceilalți martori, respectiv nu s-a constatat faptul infracțiunii, or, Josanu Vitalie trebuia să invite și pe soția Josanu Iuliana și pe Josanu Maria să asiste în momentul transmiterii banilor;

- nu a fost stabilită existența unui motiv al părții vătămate de a depune declarații mincinoase, or, între Josanu Vitalie și inculpați nu a existat un conflict anterior.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018 a fost respins apelul ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

În argumentarea soluției pronunțate instanța de apel a reținut, că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt.

De asemenea, instanța de apel a conchis, că pe parcursul examinării cauzei

penale prima instanță corect a aplicat normele legislației procesual-penale ce se referă la examinarea multilaterală, obiectivă și completă a cauzei penale cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal, cu verificarea împrejurărilor de fapt și constatarea aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate de organul de urmărire penală.

Instanța de apel a menționat, că Oprea Valentin este învinuit de organul de urmărire penală, precum că prin acțiunile sale intenționate împreună cu Carauș Vladimir a comis infracțiunea de corupere pasivă cu extorcarea de bunuri, adică extorcarea și primirea banilor ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercițiul funcției sale și contrar acestora, acțiuni săvârșite de două persoane, adică infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat că, Vladimir Carauș, este învinuit de organul de urmărire penală, că împreună cu Oprea Valentin a comis infracțiunea de corupere pasivă cu extorcarea de bunuri, extorcarea și primirea banilor ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini sau nu îndeplini acțiuni în exercițiul funcției sale și contrar acestora, acțiuni săvârșite de persoane, adică infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Instanța de apel a verificat în cadrul ședinței instanței de apel probele prezentate de acuzator în susținerea învinuirii, și anume: declarațiile părții vătămate Josanu Vitalie; declarațiile martorilor Josanu Iuliana, Vitiuc Victor, Radov Piotr, Zugrav Anatolie, Băț Ghenadie, Josanu Maria, Ținea Diana, Puica Vladimir; procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a lui Carauș Vladimir din 16 mai 2016, (f.d. 32-37, vol.I); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a lui Oprea Valentin din 10 mai 2016 (f.d. 70-74 vol.I); procesul-verbal de ridicare din 07 mai 2016 și procesul-verbal de examinare din 08 mai 2016 (f.d. 130-133, vol.I) a rezultatului testului alcooscopic efectuat de către acesta la Dispensarul Narcologic Republican la 07 mai 2016; procesul-verbal de examinare din 07 mai 2016 a telefonului lui Josanu Vitalie de model HTC Desire 620, xxxxx, în urma căruia ar fi extras fișierul electronic cu înregistrarea „voce-0006”, care a fost transcrisă pe un CD model „Tobarges” de culoare gri; procesul-verbal de examinare din 08 mai 2016 a CD model „Tobarges” de culoare gri, care conține un fișier cu discuții purtate, fiind stenografiată; procesul-verbal de ridicare a CD-ului cu descifrările convorbirilor telefonice dispuse prin ordonanța din 23 mai 2016; analiza operațională, efectuată la 31 mai 2016 privind conexiunile telefonice între abonații-participanți în cauza penală; procesul-verbal de examinare din 29 iunie 2016 privind examinarea datelor raportului de analiză operațională și stabilită consecutivitatea apelurilor și convorbirilor care au avut loc; procesul-verbal de ridicare a fișierului cu convorbirea care a avut loc între Josanu Vitalie și persoana aflată în serviciu și a răspuns la apelul 902 efectuat de către Josanu Vitalie;

procesul-verbal de examinare din 12 mai 2016 a CD-R model Tobarges ridicat prin procesul-verbal de ridicare de la Serviciul Tehnologiei Informaționale a MAI; procesul-verbal de ridicare din 05 iulie 2016, prin care s-a ridicat informația care indică locul și direcția de deplasare a automobilului model „Toyota Camry” cu xxxxx la 07 mai 2016 ora 14:12 min.; procesul-verbal de ridicare din 13 mai 2016 și, respectiv, de examinare din 20 iunie 2016 a DVD-R model Verbatim ridicat de la ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” în baza ordonanței de ridicare din 12 mai 2016; raportul de expertiză nr. 144 din 28 iulie 2016.

De asemenea, în instanța de apel a fost audiată partea vătămată Josanu Vitalie și martorii Josanu Iulia, Rudov Piotr, Zugrav Anatolie, Băț Ghenadie și Vitiuc Victor.

Nefiind solicitată prezența celorlalți martori care au fost audiați în ședința de judecată a instanței de fond, instanța de apel verificând materialele dosarului, a reținut declarațiile martorilor date în prima instanță și anume a lui Ținea Diana, Puica Vladimir și Josanu Maria.

Totodată, din procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 10 mai 2016 și 16 mai 2016, (f.d. 32-37, 70-74, vol.I) instanța de apel a conchis că Josanu Vitalie i-a recunoscut pe Carauș Vladimir și Oprea Valentin, ca fiind ofițerii de patrulare din echipajului ce utilizau automobilul model Skoda MAI 9722 la 07 mai 2016, specificând că Oprea Valentin l-a stopat, iar Carauș Vladimir a extorcat și primit suma de bani de 4000 lei.

Din analiza procesului-verbal de ridicare din 07 mai 2016 și procesului-verbal de examinare din 08 mai 2016, (f.d. 130-133, vol.I), având în vedere pertinența acestor probe expusă de procuror, a fost ridicat de la Josanu Vitalie rezultatul testului alcooscopic efectuat la Dispensarul Narcologic Republican la 07 mai 2016, ora 15:31, cu aparatul Drager Alcotest 8510Ro, seria ARAB-0051, Printer ARAJ-5055, iar rezultatul testului nr. 8559 a indicat 0.0 mg/l alcool în aerul expirat.

Din procesul-verbal de examinare din 07 mai 2016 a telefonului lui Josanu Vitalie model HTC Desire 620, xxxxx, reiese că ar fi extrasă înregistrarea „voce-0006”, care a fost transcrisă pe un CD model „Tobarges” de culoare gri și ulterior - stenografiată, discuție care a avut loc între Josanu Vitalie și Carauș Vladimir (f.d. 134, vol.I).

Potrivit procesului-verbal de examinare din 08 mai 2016 a CD de model „Tobarges”, la care mai face referire procurorul, s-ar fi constatat că acest CD conține un fișier cu discuția purtată de către Josanu Vitalie cu persoana ce utilizează nr. xxxxx, care ulterior s-a constatat a fi Carauș Vladimir. Din aceste discuții procurorul indică că s-ar confirma cele relatate de Josanu Vitalie că Carauș Vladimir i-a propus să se întâlnească să-i întoarcă banii. La fel, din

Înregistrare s-ar fi confirmat cele declarate de către Josanu Iuliana că urma să se întâlnească cu inspectorii ce patrulare ca să-i returneze mijloacele bănești anterior extorcate de la Josanu Vitalie (f.d. 135, vol.I).

În baza procesului-verbal din 23 mai 2016, s-a ridicat CD-ul cu descifrările convorbirilor telefonice dispuse prin ordonanța din 23 mai 2016 (f.d. 144-146, vol.I), iar prin procesul-verbal s-a ridicat fișierul cu convorbirea care a avut loc între Josanu Vitalie și persoana aflată în serviciu și a răspuns la apelul 902 efectuat de către Josanu Vitalie de la nr. său de telefon mobil (f.d. 172-173, vol.I).

Potrivit procesului-verbal de examinare din 12 mai 2016 a CD-R model „Tobarges” s-a ridicat prin proces-verbal de ridicare de la Serviciul Tehnologii Informaționale a MAI, în urma căruia s-a constatat că la ora 14:13:52 min., automobilul Inspectoratului Național de Patrulare model Skoda, cu n/î MAI 9722 se deplasa în zona camerei de supraveghere a circulației rutiere situată la T41 Dacia Aeroportul Vechi (pasaj pietonal), direcția E spre W, banda 3 (f.d. 122-124, vol.I).

Din procesul-verbal de ridicare din 05 iulie 2016, reiese că s-a ridicat informația care indică locul și direcția de deplasare a automobilului model „Toyota Camry” cu n/î xxxxx la 07 mai 2016 ora 14:12 min., și se confirmă că se deplasa pe bd. Dacia unde sunt instalate camerele de supraveghere video a transportului rutier, situate la „T41-bd. Dacia - Aeroportul Vechi (pasaj pietonal E to W)” (f.d. 122, vol.I).

Din analiza procesului-verbal de ridicare din 13 mai 2016 și, respectiv, de examinare din 20 iunie 2016 a DVD-R model „Verbatim” ridicat de la ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” în baza ordonanței de ridicare din 12 mai 2016, se constată că la 07 mai 2016, ora: 13:30, colaboratorul INP oprește automobilul model „Toyota Prius” de culoare închisă, și care se parchează în fața automobilului echipajului INP.

Ulterior, se observă cum șoferul împreună cu un angajat al INP desfășoară careva acțiuni în apropierea mașinii de model „Toyota Prius”. Ulterior, la ora 13:31:57, se observă cum șoferul urcă în automobil și îl mișcă mai în față pentru a nu crea impedimente în activitatea angajaților INP. În intervalul orelor 13:31-14:08, careva acțiuni nu sunt întreprinse în privința automobilului de model „Toyota Prius”. La 14:08:00 min., în spatele automobilului echipajului INP, se parchează un automobil de culoare deschisă, care la 14:08:59, staționează în fața automobilului INP, însă până la automobilul model „Toyota Prius”.

La 14:09:13 min., automobilul de culoare deschisă începe deplasarea spre parcare aeroportului, însă își schimbă direcția, merge puțin în urmă și se deplasează în direcția opusă Aeroportului Internațional Chișinău, spre bd. Dacia.

Totodată, se observă cum la 14:09:40, șoferul urcă la volanul automobilului model „Toyota Prius” și se deplasează spre parcare aeroportului. Peste puțin timp, colaboratorii de poliție urcă în automobilul model „Skoda

Rapid” cu nr. MAI 9722 și se deplasează în aceeași direcție în care a plecat automobilul cu Josanu Iuliana (f.d. 126-128, vol.I).

Din analiza operațională privind conexiunile telefonice nr. 15/2418 din 31 mai 2016, pentru abonații cu nr. xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx și xxxxx, s-a constatat că la 07 mai 2016, ora 13:40, Josanu Vitalie, de la nr. xxxxx care se afla în raza antenei 3G Aerogară, a telefonat-o pe soția sa la nr. xxxxx care se afla în zona antenei 3G Mozaic Centru.

Ulterior, în intervalul orelor 13:41-13:47, se constată că cei doi au purtat patru convorbiri telefonice. La ora 13:48, Josan Iuliana îl telefonează pe Radov Piotr la nr. xxxxx care se afla în zona antenei Ciocana Garaj. Ulterior, se constată că de la ora 14:01 până la ora 14:11, Josanu Iuliana s-a aflat și ea în zona antenei 3G Aeroport.

Conform aceleiași analize operaționale, s-a constatat că în perioada 13:40 - 14:11, Josanu Iuliana, s-a aflat în zona antenei 3G aeroport. La fel, s-a constatat că la ora 15:58 și 16:03, Carauș Vladimir îl telefonează pe Josanu Vitalie, iar discuția durează 244 secunde și respectiv 264 secunde (f.d. 149-154, vol.I).

Prin raportul de expertiză nr. 144 din 28 iulie 2016, efectuat de Eugen Chetraru, procurorul consideră că s-ar fi stabilit că în telefonul mobil model Samsung, ridicat de la Vitiuc Victor, a fost identificată o înregistrare a convorbirii care a avut loc între Josanu Vitalie și inspectorul de patrulare care utilizează nr. de telefon xxxxx - Carauș Vladimir (voi. I, f.d.214-218).

Analizând probele expuse supra, instanța de apel a conchis că prima instanță justificat a ajuns la concluzia că în speța dedusă judecătii nu se constată vinovăția lui Oprea Valentin și Carauș Vladimir în comiterea infracțiunii imputate, iar inculpații urmează a fi achitați din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În acest sens a fost subliniat, că atât în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond cât și în cadrul ședinței instanței de apel, partea acuzării nu a adus probe certe, concludente și pertinente care ar dovedi faptul, că Oprea Valentin și Carauș Vladimir au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, și anume extorcarea și primirea banilor ce nu li se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercițiul funcției și contrar acestora, acțiuni săvârșite de două persoane.

Având în susținere prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a apreciat că, probele invocate de acuzatorul de stat nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele procurorului invocate în cererea de apel precum că, motivarea prin prisma

cazurilor pierdute de R. Moldova la CtEDO nu au nimic cu circumstanțele din speță, reținând că prima instanță justificat a statuat referitor la inadmisibilitatea probelor care au fost excluse din probatoriul prezentat de procuror, și anume:

1) procesul-verbal de examinare din 07 mai 2016 a telefonului mobil de model HTC Desire 620, xxxxx, care aparține lui Josanu Vitalie (f.d. 134, vol.I), în care se indică că ar fi fost extras fișierul electronic cu înregistrarea voce-0006 și transcrisă pe un CD model „Tobarges”;

2) procesul-verbal de examinare din 08 mai 2016 a CD-ului model „Tobarges”, în care se indică că ar conține un fișier cu discuția între Josanu Vitalie și persoana posesorul telefonului cu nr. xxxxx;

3) ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 25 iunie 2016 (f.d. 169-170, vol.I), în partea ce se referă la CD-ul model „Tobarges”, de culoare gri, în care s-ar conține un fișier cu discuția purtată între Josanu Vitalie și persoana, posesorul telefonului cu nr. xxxxx.

Analizând aprecierea făcută de prima instanță, instanța de apel a reținut că din declarațiile lui Josanu Vitalie și Vitiuc Victor ar reieși că, în timpul aflării părții vătămate în biroul lui Vitiuc Victor după ce Josanu Vitalie nu a reușit să răspundă la apelul lui Carauș Vladimir, ultimul i-a telefonat înapoi, iar conversația dintre ei a fost înregistrată de către Vitiuc Victor de pe telefonul său model Samsung (nu de pe telefonul lui Josanu Vitalie), care este anexat ca corp delict la dosar.

La fel, din declarațiile acestora ar reieși, că Vitiuc Victor a stocat aceste înregistrări pe dispozitivul telefonului său, ulterior le-a transmis în calculatorul de la masa de birou, apoi le-a scos pe un CD și le-a înmânat ofițerului de la CNA, cărui anume ofițer, nu-și amintește.

De asemenea, instanța de apel a reținut din declarațiile lui Josanu Vitalie, că Vitiuc Victor nu i-a transmis nici un dispozitiv cu înregistrarea efectuată, dar a ascultat-o de la telefonul acestuia. Înregistrarea nu a fost copiată pe telefonul său, nu cunoaște cum înregistrarea a ajuns la ofițer. Nu-și poate aminti dacă a avut tangențe cu ofițerul Puica Vladimir, își amintește doar de ofițerul Mămăliga Dragoș. A mai susținut că telefonul nu i s-a examinat la 07 mai 2016, dar în altă zi. Nu a putut explica de ce la prima audiere a menționat că înregistrarea convorbirii a fost efectuată de pe telefonul său (f.d. 13, vol.I).

Contrar celor relatate supra, instanța de apel a notat, că potrivit procesului-verbal de examinare din 07 mai 2016, se indică că ofițerul Puica Vladimir examinează telefonul mobil model HTC Desire 620, xxxxx, care aparține lui Josanu Vitalie (f.d. 134, vol.I), depistează fișierul electronic cu înregistrarea voce-0006 și transcrie pe un CD model „Tobarges”, care chipurile se examinează și stenografiază potrivit procesului-verbal de examinare din 08 mai 2016 (f.d. 135, vol.I).

Aceste fapte au fost confirmate de ofițerul Puica Vladimir și în cadrul

ședinței judiciare, fiind audiat în calitate de martor.

Subsecvent celor enunțate, instanța de apel a constatat ca fiind justificată aprecierea primei instanță precum că la caz, faptele deduse din declarațiile lui Josanu Vitalie și Vitiuc Victor nu corespund cu conținutul procesului-verbal de examinare din 07 mai 2016, întocmit de ofițerul Puica Vladimir, or, martorii indică că înregistrarea convorbirii a fost efectuată cu telefonul de model „Samsung”, care aparține lui Vitiuc Victor, iar din procesul-verbal ar reieși că de pe telefonul mobil de model „HTC”, care aparține lui Josanu Vitalie, ar fi fost depistat fișierul electronic cu înregistrarea voce-0006.

Mai mult, din analiza raportului de expertiză, întocmit la 28 iulie 2016 (f.d. 214-218, vol.I), instanța a conchis, că pe telefonul model „HTC Desire 620”, xxxxx, care aparține lui Josanu Vitalie și din care, chipurile, ofițerul ar fi extras fișierul cu înregistrarea convorbirii, nu au fost depistate careva fișiere audio care ar corespunde cu parametrii fișierului care se conținea pe CD-R prezentat la expert.

La fel, expertul concluzionează, că din analiza proprietăților fișierului cu înregistrarea convorbirii care se conține pe CD-R nu poate afirma cu certitudine dacă înregistrarea a fost efectuată prin intermediul telefonului mobil de model „Samsung”.

Cele expuse supra, au fost confirmate de expertul Chetragu Eugen suplimentar în cadrul ședinței judiciare.

Din explicațiile acestuia instanța de apel a reținut că, ultima intervenție în fișier a fost efectuată la ora 14:42, ceea ce nu corespunde cu diagrama cronologică prezentată de procuror (f.d. 154, vol.I). Or, nu putea să fie o intervenție în fișierul cu înregistrarea convorbirii, înainte de înregistrarea convorbirii. Din analiza diagramei s-ar conchide că convorbirile între Josanu Vitalie și Carauș Vladimir au început de la ora 15:58, iar după ce, din spusele părții vătămate, la apelul inculpatului nu a reușit să ridice receptorul, la ora 16:17, fiind în biroul de muncă a lui Vitiuc Victor, a revenit cu un apel la care inculpatul răspunsese și se înregistrase convorbirea.

La fel, expertul a specificat că pe CD-R se află o singură înregistrare și nu două cum a comunicat Vitiuc Victor, iar înregistrarea este o copie din telefon.

Reieșind din cele relevate, instanța de apel având în susținere prevederile art. 94 alin. 1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a reținut poziția primei instanțe, precum că, toate aceste dubii, care nu au fost înlăturate pe parcursul examinării cauzei de către procuror, permit instanței de a concluziona că înregistrarea convorbirii, prezentată instanței provine dintr-o sursă care a fost imposibilă de a o verifica în ședința de judecată, fiind obținută cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală.

Ca urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele procurorului precum că, acțiunile polițistului Vitiuc Victor privind înregistrarea convorbirii între Josanu Vitalie și Carauș Vladimir au fost în conformitate cu

legislația procedurală.

Analizând prevederile art. art. 93, 96, 132/1 alin. (1), 132/2 alin. (1) lit. c), și 132/9 Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat, că esența acestora a fost reiterată și în hotărârile Curții Europene, *Guțu vs Moldova* din 07 iunie 2007 și *Mătășaru și Savițchi vs Moldova* din 02 noiembrie 2010, potrivit cărora *nici o acțiune de investigație nu poate fi efectuată în privința unei pretinse infracțiuni, decât dacă urmărirea penală a fost oficial pornită:*

1) înregistrarea comunicărilor constituie o măsură specială de investigație, care se efectuează doar după pornirea urmăririi penale;

2) această măsură se efectuează doar de organul de urmărire penală sau de ofițerul de investigații;

3) asigurarea tehnică a interceptării comunicării se realizează de către autoritatea abilitată prin lege cu asemenea atribuții, utilizându-se mijloace tehnice speciale.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a apreciat ca fiind absolut neîntemeiate argumentele acuzatorului de stat invocate în cererea de apel cu referire la înregistrarea prezentată ca probă admisibilă în cadrul procesului penal, or, prima instanță întemeiat și justificat a apreciat că procurorul contrar normelor expuse supra a prezentat instanței de judecată înregistrarea comunicărilor, efectuate cu un telefon și care au fost obținute în afara procesului penal, nu au fost autorizate de un judecător de instrucție, nu există certitudine referitor la autenticitatea sursei pe care a fost înregistrată convorbirea, nu este stabilită apartenența vocilor înregistrate.

De asemenea instanța de apel a apreciat critic și argumentele apelului precum că, declarațiile martorilor Josanu Iuliana, Josanu Maria și Radov Piotr, care au fost audiați fiind preîntâmpinați de răspundere penală pentru declarații mincinoase și eschivarea de a depune declarații, se suprapun cu declarațiile părții vătămate Josanu Vitalie și sunt în concordanță cu probele administrate la caz, or, comportamentul și credibilitatea unor martori pot avea consecințe asupra rezultatului procesului penal, în special când aceste mijloace de probă sunt decisive pentru învinuirea unor persoane. Valoarea probatorie a declarațiilor martorilor se stabilește reieșind din faptul cât de detaliate sunt, pentru a putea fi apreciate ca credibile, prin verificarea dacă nu există motive ascunse ale martorului pentru a da anume aceste explicații în fața unui procuror sau judecător.

Analizând comportamentul și declarațiile părții vătămate Josanu Vitalie, din punct de vedere al credibilității, instanța de apel a reținut că acestea reprezintă un mijloc de probă decisiv, însă le-a apreciat ca fiind îndoielnice din motivele ce urmează:

1) inițial, potrivit denunțului (f.d. 4, vol.I), Josanu Vitalie a indicat că angajații echipajului „*au estorcat și au primit suma de 4000 lei,... l-au suspus*

*testului alcooscopic, ... au zis că nu-i aranjează suma de 1000 lei*”, fără a indica acțiunile fiecăruia, lăsându-se de înțeles că ambii polițiști au acționat concomitent;

2) potrivit procesului-verbal din 07 mai 2018 (f.d. 11, vol.I), la fel a indicat că *„l-au supus testului alcooscopic, ... i-au comunicat că trebuie să întocmească un proces-verbal, ... le-a comunicat că dispune doar de 1000 lei, ... după ce au primit, i-au predat actele, ... discuția telefonică a înregistrat-o cu telefonul său mobil de model HTC*”, însă din acest act procedural se subînțelege că ambii polițiști au acționat ducând discuții cu Josanu Vitalie concomitent, iar discuția telefonică a fost înregistrată cu telefonul său, indicându-se chiar și modelul telefonului, fără a specifica dacă se afla sau nu în biroul lui Vitiuc Victor;

3) potrivit procesului-verbal din 24 mai 2016 (f.d. 9, vol.I) Josanu Vitalie și-a menținut declarațiile;

4) potrivit procesului-verbal de confruntare din 23 mai 2016 (f.d. 75, vol.I) partea vătămată a indicat că Oprea Valentin i-a cerut să sufle într-un aparat care măsoară starea de ebrietate, iar rezultatul a fost 0,17 mg/l, apoi a transmis actele celui alt polițist, alte discuții cu acesta nu a mai avut. Partea vătămată, repetat, a indicat că discuția telefonică a fost înregistrată cu telefonul său, fără a face mențiuni unde și în ce condiții a înregistrat convorbirea. Iar potrivit procesului-verbal de examinare din 20 iunie 2016 (f.d. 128, vol.I) și din imaginea video vizionată, nu se observă ca agentul de stat care a stopat automobilul să-l fi supus testului alcooscopic așa cum indică partea vătămată;

5) din răspunsul comandatului BR al INP, Rotari S. (f.d. 160, vol.I) reiese că la 07 mai 2016, echipajului de patrulare format din Carauș Vladimir și Oprea Valentin nu li s-a repartizat dispozitivul din dotare pentru testarea și stabilirea stării de ebrietate Drager, iar în urma perchezițiilor la aceștia nu au fost găsite suma de 4000 lei, și nici aparatul Drager, așa cum indică partea vătămată.

6) fiind audiat suplimentar la 07 iulie 2016 (f.d. 199, vol.I) Josanu Vitalie și-a schimbat declarațiile, completând că după ce a denunțat cazul la 902, a fost contactat de Vitiuc Victor și invitat în biroul acestuia, iar „la propunerea angajaților IGP” a hotărât înregistrarea convorbirii cu Carauș Vladimir, care a fost efectuată cu telefonul lui Vitiuc Victor, pe care i-a transmis-o și „o are la el în telefon”, ceea ce e în contradicție cu cele declarate în cadrul ședinței judiciare, unde a indicat că Vitiuc Victor nu i-a transmis nici un dispozitiv, în telefonul său nu a fost înregistrarea, și este în contradicție cu raportul de expertiză.

7) în cadrul ședinței judiciare, în fața aceluiași judecător, Josanu Vitalie și-a schimbat depozițiile, indicând inițial că Oprea Valentin l-a testat cu aparatul Drager, ulterior, în cadrul aceleiași ședințe a indicat că presupune că la testat Carauș Vladimir, iar la altă ședință fiind audiat suplimentar la cererea procurorului și apărării, acesta a indicat că fusese influențat de inculpatul

Oprea Valentin și avocatul acestuia Bosîi Ion, de aceea și-a schimbat declarațiile cu scopul de-al „scăpa” pe Oprea;

8) din conținutul informației eliberate de Direcția Servicii Publice (f.d. 35-36, vol.II), judecătorul deduce că anterior Josanu Vitalie a fost condamnat pentru sustragere de bunuri, prin furt, prin jaf de 3 ori, pentru încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, pentru escrocherie, pentru practicarea ilegală a activității de întreprinzător, fiind condamnat la închisoare cu executare.

Având în vedere aceste detalii, instanța de apel a criticat veridicitatea declarațiilor părții vătămate, care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, fapt constatat și de către prima instanță, sub acest aspect luând în considerație faptul că, Josanu Vitalie pe parcursul perioadei 1994-2004, a practicat o activitate infracțională legată de sustragerea bunurilor altor persoane, reținând și afirmațiile soției acestuia, Josanu Iuliana, care a declarat că sunt în proces de divorț din cauza că ultimul este obraznic și o minte de bani.

Referitor la declarațiile martorilor Josanu Iuliana și Josanu Maria, instanța de apel a constatat că partea acuzării nu a luat în considerare că acestea relatează circumstanțe care reies din spusele lui Josanu Vitalie, iar declarațiile martorului Radov Piotr în instanța de apel nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, deoarece sunt contrare celor invocate la urmărirea penală și în instanța de fond.

De asemenea, instanța de apel a susținut poziția primei instanțe precum că la caz nu se exclude posibilitatea că Josanu Iuliana a adus 3000 lei în acea zi soțului său Josanu Vitalie, însă chiar dacă aceasta a indicat că a văzut cum partea vătămată s-a apropiat de mașina polițiștilor și a transmis banii peste fereastră, aceste declarații nu pot fi reținute ca veridice, deoarece acestea sunt în contradicție cu declarațiile lui Josanu Vitalie și Josanu Maria care au indicat că după ce Josanu Vitalie s-a apropiat de mașina lor, și Josanu Iuliana i-a dat 3000 lei, acesta s-a apropiat de mașina polițiștilor și a urcat în mașină. Nimeni nu a văzut cum Josanu Vitalie a transmis suma de 4000 lei lui Carauș Vladimir așa cum susține partea vătămată.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că și între declarațiile acestora există și alte divergențe, or în cadrul ședinței Josanu Iuliana și Josanu Maria au indicat că suma de 3000 lei a fost dată de Josanu Maria, mama părții vătămate, iar Radov Piotr a indicat că banii, 3000 lei, Josanu Iuliana fiica sa, i-a luat de la el.

La faza de urmărire penală, Josanu Iuliana și Josanu Vitalie nu au menționat despre prezența în automobil a mamei părții vătămate Josanu Maria, de la care susțin că au și luat suma de 3000 lei. Astfel, Josanu Iuliana, potrivit declarațiilor date la faza de urmărire penală, a indicat că după ce i-a înmânat soțului 3000 lei, peste aproximativ o oră, a fost telefonată de el, care i-a comunicat să se deplaseze înapoi la locul unde a fost stopat de poliție, pentru ca

polițiștii echipajului de patrulare să-i întoarcă banii. În final, nu s-a deplasat la locul indicat de soț pentru a-i fi returnați banii menționați.

În cadrul ședinței de judecată, însă același martor a menționat că la cererea soțului s-a dus să se întâlnească cu inspectorii ca să primească banii, a staționat la o stație de alimentare în sectorul Ciocana, a stat vreo două ore acolo și a așteptat. Apoi soțul i-a spus că nu mai aștepte și s-a întors acasă.

La fel, Josanu Vitalie, recunoscând că la 06 mai fusese ziua lui de naștere, a indicat, că nu a sărbătorit ziua de naștere și nici nu a consumat alcool, însă soția sa a indicat că au sărbătorit ziua de naștere, aproximativ până la ora 23:00, și el a consumat aproximativ 150-200 g coniac.

Din analiza celorlalte probe prezentate de procuror: declarațiile martorilor Zugrav Anatolie, Băț Ghenadie, Josanu Maria și Ținea Diana; procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a lui Carauș Vladimir din 16 mai 2016 (f.d. 32-37, vol.I); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a lui Oprea Valentin din 10 mai 2016 (f.d. 70-74, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 07 mai 2016 și procesul-verbal de examinare din 08 mai 2016 (f.d. 130-133, vol.I) a rezultatului testului alcooscopic efectuat de către acesta la Dispensarul Narcologic Republican la 07 mai 2016; procesul-verbal de ridicare a CD-ului cu descifrările convorbirilor telefonice dispuse prin ordonanța din 23 mai 2016; analiza operațională efectuată la 31 mai 2016 privind conexiunile telefonice între abonații participanți în cauza penală; procesul-verbal de examinare din 29 iunie 2016 privind examinarea datelor raportului de analiză operațională și stabilite consecutivitatea apelurilor și convorbirilor care au avut loc; procesul-verbal de ridicare a fișierului cu convorbirea care a avut loc între Josanu Vitalie și persoana aflată în serviciu și a răspuns la apelul 902; procesul-verbal de examinare din 12 mai 2016 a CD-R de model „Tobarges” ridicat prin procesul-verbal de ridicare de la Serviciul Tehnologii Informaționale a MAI; procesul-verbal de ridicare din 05 iulie 2016; procesul-verbal de ridicare din 13 mai 2016 și, respectiv, de examinare din 20 iunie 2016 a DVD-R de model „Verbatim” ridicat de la ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” în baza ordonanței de ridicare din 12 mai 2016, instanța de apel a considerat absolut întemeiată aprecierea primei instanțe, precum că la 07 mai 2016 a existat un contact între colaboratorii de poliție Oprea Valentin și Carauș Vladimir cu Josanu Vitalie, ultimul fiind stopat de inculpați, a fost făcut apel la 902, însă în cazul dedus judecătii nu este confirmată și probată acțiunea de extorcare și primirea banilor de 4000 lei, nefiind confirmată existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Existența apelurilor telefonice de la Carauș Vladimir către Josanu Vitalie, a fost explicată de inculpat prin aceea că, după ce a primit informația prin aplicația „Viber” despre denunț și a fost indicat numărul de telefon al denunțătorului, l-a telefonat cu scopul de a afla din ce cauză acesta a făcut un denunț fals.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, la 07 mai 2016, inculpații Oprea Valentin și Carauș Vladimir fiind reținuți și ținuți separat, au acceptat să facă declarații, iar declarațiile lor sunt, în esență aceleași, cu referire la o persoană neadecvată, agitată, care nu a avea actele necesare, și pe care urma să le prezinte soția acestuia din spusele ultimului.

Cu referire la prevederile art. art. 24 alin. (2), (4), 26 alin. (3) și art. 254 Cod de procedură penală, instanța de apel a reținut că la caz partea acuzării deși, nu prezintă alte probe decât cele administrate la dosar și apreciate de către instanța de fond, în urma cărora inculpații au fost achitați, solicită instanței de apel să condamne inculpații în baza aceluiași material probator care nu constituie temei de a condamna inculpații.

**5. Procurorul**, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul menționează că, în cazul în care instanța de apel a fost de acord cu aprecierea probelor de către prima instanță și a ajuns la concluzia menținerii sentinței de achitare, aceasta urma să dezvăluie concluzia formulată expunându-și punctul de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de achitare, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general al probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Analizând decizia recurată în coraport cu acele probe cercetate pe dosar, consideră recurentul că în acest caz, instanța de apel, la fel ca și prima instanță le-a dat o apreciere greșită, în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpaților.

Sușține că instanța de apel, nu a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția inculpaților Oprea Valentin și Carauș Vladimir, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi constatată încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate.

Consideră recurentul, că vinovăția inculpaților se dovedește prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Josanu Vitalie, ale martorilor Josanu Iulia; Radov Piotr; Zugrav Anatolie; Băț Ghenadie, Vitiuc Victor, Țînea Diana, Puica Vladimir, Josanu Maria.

La fel acuzarea consideră că vinovăția inculpaților Oprea Valentin și Carauș Vladimir se dovedește pe deplin și prin cumulul probelor materiale acumulate în cadrul urmăririi penale după cum urmează: procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 10 mai 2016 și 16 mai 2016 (f.d. 32-37, 70-74, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 07 mai 2016 și procesul-verbal de

examinare din 08 mai 2016 (f.d. 130-133, vol.I); procesul-verbal de examinare din 07 mai 2016 a telefonului lui Josanu Vitalie de model „HTC Desire 620”, xxxxx (f.d. 134, vol.I); procesul-verbal de examinare din 08 mai 2016 a CD de model „Tobarges” (f.d. 135, vol.I); procesul-verbal din 23 mai 2016, prin care s-a ridicat CD-ul cu descifrările convorbirilor telefonice dispuse prin ordonanța din 23 mai 2016 (f.d. 144-146, vol.I); procesul-verbal prin care s-a ridicat fișierul cu convorbirea care a avut loc între Josanu Vitalie și persoana aflată în serviciu și a răspuns la apelul 902 (f.d. 172-173, vol.I); procesul-verbal de examinare din 12 mai 2016 a CD-R de model „Tobarges”, care s-a ridicat prin procesul-verbal de ridicare de la Serviciul Tehnologii Informaționale a MAI (f.d. 122-124, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 05 iulie 2016 (f.d. 122, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 13 mai 2016 și, respectiv, de examinare din 20 iunie 2016 a DVD-R de model „Verbatim” ridicat de la ÎS „Aeroportul internațional Chișinău” în baza ordonanței de ridicare din 12 mai 2016 (f.d. 126-128, vol.I); analiza operațională privind conexiunile telefonice nr. 15/2418 din 31 mai 2016, pentru abonații cu nr. xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx și xxxxx (f.d. 149-154, vol.I); raportul de expertiză nr. 144 din 28 iulie 2016, efectuat de Chetragu Eugen (f.d. 214-218, vol.I).

Acuzarea consideră pripită concluzia instanțelor cu privire la faptul că nu pot fi recunoscute ca probe concludente și utile înregistrarea audio a discuției dintre partea vătămată Josanu Vitalie și inculpatul Carauș Vladimir, procesul-verbal de examinare din 07 mai 2016 a telefonului mobil de model „HTC Desire 620”, xxxxx, care aparține lui Josanu Vitalie (f.d. 134, vol.I); procesul-verbal de examinare din 08 mai 2016 a CD-ului model „Tobarges”; ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 25 iunie 2016 (f.d. 169-170, vol.I), în partea ce se referă la CD-ul de model „Tobarges”, de culoare gri, în care se conține un fișier cu discuția purtată între Josanu Vitalie și persoana, posesorul telefonului cu nr. xxxxx, or, instanțele în expunerea acestei concluzii eronat, în mod greșit au apreciat cronologia evenimentelor care au avut loc raportate la materialele cauzei penale.

Menționează procurorul că înregistrarea convorbirilor de către martorul Vitiuc Victor a fost efectuată anterior depunerii plângerii și sesizării organului de drept, fiind efectuate la inițiativa proprie a martorului, din aceste motive, se constată că nu au fost încălcate prevederile art. art. 157, 158, 159, 279 și 301 Cod de procedură penală.

Astfel, instanțele de fond greșit au apreciat înregistrarea comunicărilor efectuate de Vitiuc Victor la 07 mai 2016 drept o activitate specială de investigație raportând-o eronat la prevederile art. art. 93, 96, 132/1 alin. (1), 132/2 alin. (1) lit. c) și 139/9 Cod de procedură penală.

În asemenea circumstanțe, acuzarea constată că prin probele administrate și cercetate în ședința de judecată s-au dovedit elementele de fapt ale faptei imputate inculpaților Oprea Valentin și Carauș Vladimir, și anume pretinderea și

primirea de către aceștia a sumei de 4000 lei de la cet. Josanu Vitalie în schimbul nereclamării celor constatate în virtutea obligațiilor de serviciu.

Acuzarea consideră inadmisibilă o asemenea poziție a instanțelor de judecată, care și-au bazat concluzia exclusiv pe declarațiile inculpaților Oprea Valentin și Carauș Vladimir, ignorând totalmente declarațiile părții vătămate și a martorilor.

Acuzarea cu referire la cazul din speță amintește, că în cauza penală „*Schenk versus Elveția*”, decizia din 12 iulie 1988, în care petiționarul a invocat că prin administrarea și acceptarea în calitate de probă a unei înregistrări audio a discuției dânsului cu o altă persoană, care a și prezentat această înregistrare, s-ar fi încălcat art. 6 pct. 1 al Convenției CEDO. Însă Curtea Europeană cu referire la acest capăt de cerere a statuat că dreptul la apărare a fost respectat, deoarece petiționarul a cunoscut de la bun început modul în care a fost dobândită și administrată înregistrarea și el a avut posibilitatea după examinarea dânzei de a contesta veridicitatea și autenticitatea, astfel Curtea a constatat că folosirea acestei înregistrări în calitate de probă nu l-a privat pe petiționar de un proces echitabil și prin urmare nu au fost încălcate prevederile art. 6 pct. 1 a Convenției.

Acuzarea consideră, că această înregistrare nu este singura probă care dovedește pe deplin vinovăția inculpaților Oprea Valentin și Carauș Vladimir, or înregistrările audio au fost luate în considerație de comun cu persoanele audiate, inclusiv și care au prezentat înregistrarea.

În prezenta cauză penală acele convorbiri prezentate de partea vătămată Josanu Vitalie și martorul Vitiuc Victor, au fost efectuate fără implicarea statului și au fost realizate personal de către ultimii ca o măsură de a se asigura că vor fi respectate toate drepturile care se impun, mai mult ca atât că cazul nu suferea amânare.

În concluzie acuzarea consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

**6.** Inculpatul Oprea Valentin a prezentat referință pe marginea recursului acuzatorului de stat, pledând pentru respingerea acestuia, ca inadmisibil și menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

**7.** Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit recursului declarat, recurentul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Însă, aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la judecarea recursului declarat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocate de către recurent, și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul lărgit relevă, că instanța de apel, respectând prevederile 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat de acuzatorul de stat, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la menținerea sentinței de achitare.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deși recurentul invocă ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului ordinar declarat, Colegiul lărgit constată, că în acesta de către recurent nu se argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei în apel, dar se face referire la procedura de apreciere a probelor și dezacordul cu modalitatea de apreciere a acestora înfăptuită de către instanța de apel, invocându-se că acestea dovedesc faptul, că în acțiunile inculpaților sunt prezente elementele componente infracțiunii incriminate.

La acest segment, Colegiul lărgit reține, că, instanța de apel, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate și verificate de către instanțele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod

de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea inculpaților Oprea Valentin și Carauș Vladimir de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin urmare, temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea soluției instanței de apel privind menținerea sentinței de achitare a inculpaților, instanța de recurs nu a constatat, fiind solidară în acest sens cu concluziile instanței de apel.

Mai mult, Colegiul penal lărgit consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, prin urmare, invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Colegiul penal lărgit apreciază și faptul, că nu pot fi reținute argumentele acuzatorului de stat precum că înregistrarea convorbirilor de către martorul Vitiuc Victor a fost efectuată anterior depunerii plângerii și sesizării organului de drept, fiind efectuate la inițiativa proprie a martorului, iar din aceste motive nu au fost încălcate prevederile art. art. 157, 158, 159, 279 și 301 Cod de procedură penală. Or, la acest segment instanța de apel argumentat și detaliat, prin prisma probelor prezentate la materialele dosarului a constatat că înregistrarea convorbirii între partea vătămată Josanu Vitalie și Carauș Vladimir a fost efectuată după adresarea lui Josanu Vitalie la organul de urmărire penală, însă în afara procesului penal.

Astfel, deși potrivit procesului-verbal de examinare din 07 mai 2016, a fost indicat că ofițerul Puica Vladimir examinează telefonul mobil model „HTC Desire 620”, xxxxx, care aparține lui Josanu Vitalie (f.d. 134, vol.I), *în care depistează* fișierul electronic cu înregistrarea voce-0006 și transcrie pe un CD model „Tobarges”, care, chipurile, se examinează și stenografiază potrivit procesului-verbal de examinare din 08 mai 2016 (f.d. 135, vol.I), instanțele au accentuat, că totuși martorii au indicat că *înregistrarea convorbirii a fost efectuată cu telefonul de model „Samsung”, care aparține lui Vitiuc Victor.*

Cu toate acestea, reieșind din conținutul raportului de expertiză, întocmit la 28 iulie 2016 (f.d. 214-218, vol.I), instanțele au conchis, că pe telefonul model „HTC Desire 620”, xxxxx, care aparține lui Josanu Vitalie și din care, ofițerul ar fi extras fișierul cu înregistrarea convorbirii, *nu au fost depistate careva fișiere audio care ar corespunde cu parametrii fișierului care se conținea pe CD-R prezentat la expert.* La fel, expertul concluzionează, că din analiza proprietăților fișierului cu înregistrarea convorbirii care se conține pe CD-R nu poate afirma cu certitudine dacă înregistrarea a fost efectuată prin intermediul telefonului mobil de model „Samsung”.

Având în vedere aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia, că instanțele de fond corect au exclus probele prezentate instanței ca fiind provenite dintr-o sursă care a fost imposibil de a fi verificată în ședința de judecată, fiind obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală.

În continuare, instanța de recurs apreciază că nu pot fi reținute nici argumentele acuzatorului de stat în care se face referire la jurisprudența CEDO, și anume la cauza *Shenk vs Elveția*, întrucât în speța din cauză nici nu a fost necesară contestarea de către inculpați a autenticității înregistrării convorbirii telefonice dintre partea vătămată Josanu Vitalie și Carauș Vladimir, deoarece nulitatea acestei probe rezultă din raportul de expertiză nr. 144 din 28 iulie 2016 (f.d. 214-218, vol.I).

Deși în cererea de recurs acuzatorul de stat susține că, instanțele de fond nu au apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția inculpaților și în mod greșit au respins probele administrate de către acuzarea de stat, apreciindu-le superficial, Colegiul penal lărgit atestă că aceste argumente au constituit obiect de examinare în instanța de apel, cărora le-a fost dată apreciere corespunzătoare, fiind respectate prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea

recursului declarat. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este una legală și întemeiată, considerente din care recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

**8.** În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

### **DECIDE :**

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Moraru Constantin cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, în cauza penală în privința lui ***Oprea Valentin xxxxx*** și ***Caraus Vladimir xxxxx***

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la ***15 martie 2019.***

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

**O p i n i e s e p a r a t ă****a judecătorilor Cobzac Elena și Timofti Vladimir**

Conform art.339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privind-i pe **Oprea Valentin xxxxx** și **Carauș Vladimir xxxxx**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din **29 ianuarie 2019**, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar, declarate de către acuzatorul de stat, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Moraru Constantin cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, în cauza penală în privința lui **Oprea Valentin xxxxx** și **Carauș Vladimir xxxxx**

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, urma a fi admis cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În speța dată se constată, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urma a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în apel.

Astfel că, **motivarea instanței de apel într-un menținerea sentinței instanței de fond cu privire** la achitarea inculpaților Oprea Valentin și Carauș Vladimir de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, **este una abstractă și nemotivată, deoarece instanța de apel**, la fel ca și prima instanță, **excluzând unele probe**, le-a dat o apreciere greșită și selectivă, în derogare de la prevederile art.101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpaților. De către organul de urmărire penală, Oprea Valentin și Carauș Vladimir au fost învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, coruperea pasivă cu extorcarea de bunuri, adică extorcarea, primirea banilor ce nu li se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercițiul funcției contrar acestora, acțiuni săvârșite de două persoane.

*”În fapt, a fost indicat că Oprea Valentin și Carauș Vladimir deținând funcția de ofițeri de patrulare a Companiei Botanica a Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al MAI, căpitan, și respectiv maior de poliție, fiind persoane publice în sensul art. 123 alin. (2) Cod penal, având obligații în conformitate cu Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Legea privind combaterea corupției și protecționismului nr. 900-XIII din 27 iunie 1996 și acceptând benevol restricțiile*

*impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, au comis infracțiunea de corupere pasivă, săvârșită de două persoane prin extorcarea de bunuri, în circumstanțele după cum urmează.*

*La 07 mai 2016, Oprea Valentin, fiind în exercițiul funcției, în echipaj cu Carauș Vladimir, acționând intenționat și de comun acord cu ultimul, aflându-se cu automobilul de serviciu model „Skoda Rapid”, cu n/î MAI 9722 pe bd. Dacia mun. Chișinău, în apropierea Aeroportului Chișinău, aproximativ la ora 14:00, Oprea Valentin a stopat automobilul model „Toyota Prius” la volanul căruia se afla cet. Josanu Vitalie, pe care l-a supus unui test alcooscopic cu un dispozitiv pe care-l avea în posesie și l-a folosit ilegal, care a indicat că gradul de alcoolemie în aerul expirat de 0,17 mg/l.*

*După aceasta, Oprea Valentin a transmis actele cet. Josanu Vitalie (permisul de conducere, pașaportul tehnic a automobilului, etc.) lui Carauș Vladimir, căruia i-a comunicat că gradul de alcoolemie în aerul expirat al cet. Josanu Vitalie este de 0,17 mg/l.*

*Pentru a nu întocmi pe numele lui Josanu Vitalie un proces-verbal privind comiterea contravenției de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și pentru a nu-i ridica permisul de conducere și mijlocul de transport menționat, Carauș Vladimir a extorcat și a primit de la Josanu Vitalie suma de 4000 lei.*

*Ulterior, Josanu Vitalie nefiind de acord cu rezultatul testului alcooscopic, efectuat ilegal de Oprea Valentin, a mers la Dispensarul Narcologic Republican, unde la ora 15:31 min. a efectuat un test alcooscopic cu nr. 8559 cu dispozitivul autorizat de model „Drager” (Drager Alcotest 8510 RO), al cărui rezultat a fost 0,00 mg/l în aerul expirat.*

*Fiind efectuat de către cet. Josanu Vitalie un apel telefonic la serviciul „902” unde au fost denunțate acțiunile inspectorilor de patrulare descrise, ulterior ultimii au identificat nr. de telefon a cet. Josanu Vitalie - xxxxx și Carauș Vladimir l-a apelat la nr. SIM xxxxx pentru a-i restitui suma de 4000 lei, însă după ce au aflat că Josanu Vitalie a comunicat despre acțiunile lor ilegale organelor de drept, nu au răspuns la telefon pentru a restitui suma menționată.”*

Au rămas fără răspuns argumentele procurorului din apel precum, că :

*-inculpatul Carauș Vladimir, pentru a evita răspunderea penală, l-a telefonat pe Josanu Vitalie de pe telefonul său mobil de patru ori, după ce Josanu Vitalie a telefonat la serviciu „902”, pentru a-i restitui suma de 4000 lei, doar ca să nu mai informeze organele de drept despre cele întâmplate, însă ulterior a prezentat versiunea că „a telefonat pentru a-l întreba pe Josanu Vitalie din ce motiv a făcut asemenea afirmații la serviciu”;*

*-Inculpatul Carauș Vladimir nu a susținut că înregistrarea audio prezentată instanței de judecată a fost falsificată, a recunoscut că, a discutat la telefon cu Josanu*

Vladimir după ce colegii de serviciu i-au transmis prin aplicația „Viber” datele ultimului, dar a negat doar sfârșitul convorbirii, care demonstrează veridicitatea celor comunicate de Josanu Vitalie și Josanu Iuliana, despre faptul că ei conveniseră telefonic să se deplaseze la o stație peco din sect. Botanica, mun. Chișinău, pentru a le restitui suma de 4000 lei primită anterior;

- este puțin credibil faptul că colaboratorii de poliție l-au așteptat pe Josanu Vitalie ca soția acestuia să-i aducă documentele, pentru că nedeținerea documentelor indicate deja constituie o contravenție consumată, și în acest sens urma să fie întocmit un proces-verbal contravențional”.

Se reține, că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și nu a apreciat totalitatea probelor prezentate de acuzare întru confirmarea vinovăției inculpaților Oprea Valentin și Carauș Vladimir, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi constatată încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate.

Instanța de apel, contrar prevederilor art.101 Cod procedură penală, nu și-a motivat eficient soluția privind respingerea probelor - înregistrarea audio a discuției dintre partea vătămată Josanu Vitalie și inculpatul Carauș Vladimir, procesul-verbal de examinare din 07 mai 2016 a telefonului mobil de model „HTC Desire 620”, xxxxx, care aparține lui Josanu Vitalie (f.d. 134, vol.I); procesul-verbal de examinare din 08 mai 2016 a CD-ului model „Tobarges”; ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 25 iunie 2016 (f.d. 169-170, vol.I), în partea ce se referă la CD-ul de model „Tobarges”, de culoare gri, în care se conține un fișier cu discuția purtată între Josanu Vitalie și persoana, posesorul telefonului cu nr. xxxxx, fără a răspunde la argumentele procurorului precum că *”înregistrarea convorbirilor de către martorul Vitiuc Victor a fost efectuată anterior depunerii plângerii și sesizării organului de drept, fiind efectuate la inițiativa proprie a martorului, din aceste motive, se constată că nu au fost încălcate prevederile art. art. 157, 158, 159, 279 și 301 Cod de procedură penală. Astfel, instanțele de fond greșit au apreciat înregistrarea comunicărilor efectuate de Vitiuc Victor la 07 mai 2016 drept o activitate specială de investigație raportând-o eronat la prevederile art. art. 93, 96, 132/1 alin. (1), 132/2 alin. (1) lit. c) și 139/9 Cod de procedură penală. Mai mult, că această înregistrare nu este singura probă care dovedește pe deplin vinovăția inculpaților Oprea Valentin și Carauș Vladimir, or înregistrările audio au fost luate în considerație de comun cu persoanele audiate, inclusiv și care au prezentat înregistrarea, făcând referire la cauza penală „Schenk versus Elveția”, decizia din 12 iulie 1988”.*

În acest sens, considerăm că, **situația creată se egalează cu nerezolvarea fondului apelului și condiționează necesitatea casării deciziei instanței de apel pe motivele și temeiurile prevăzute la at.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către procuror, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.**

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău –Moraru Constantin, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018 cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Timofti Vladimir